

Prawdopodobnie już wszyscy niepełnosprawni wiedzą, iż od 1 stycznia 2012r. czas pracy osób zaliczonych do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności i zatrudnionych na tzw. cały etat wzrósł z 7 do 8 godzin dziennie (z 35 do 40 godzin w wymiarze tygodniowym). Jednak chyba nie każdy jeszcze ma świadomość, że nowelizacja ustawy o rehabilitacji z dnia 29 października 2010r. (Dz.U. Nr 226, poz. 1475) daje możliwość korzystania ze skróconego czasu pracy.

Na mocy art. 15 ust. 2 tejże ustawy osoby ze znacznym bądź umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, które nie są w stanie pracować powyżej 7 godzin dziennie, muszą przedłożyć swojemu pracodawcy zaświadczenie od lekarza medycyny pracy o celowości stosowania skróconej normy czasu pracy (zaświadczenie od lekarza prowadzącego jest ważne tylko wtedy, gdy brak jest lekarza medycyny pracy). Skierowanie do lekarza, celem przeprowadzenia badań koniecznych do uzyskania zaświadczenia, wydaje pracodawca na wniosek zainteresowanego pracownika – pracodawca nie ma bowiem obowiązku, niejako z urzędu, wydawać takiego skierowania wszystkim swoim niepełnosprawnym pracownikom zaliczonym do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Nie może też żądać od pracownika skorzystania z uprawnienia do pracy w skróconym czasie pracy.

Koszt tych badań, niezależnie od tego, czy wykonuje je lekarz medycyny pracy czy – w przypadku jego braku – inny lekarz, ponosi pracodawca. Jeśli do uzyskania zaświadczenia potrzebne byłyby inne badania, również wykonywane są one na koszt pracodawcy.

Gdy lekarz orzeknie o skróceniu czasu pracy, ten obowiązuje od dnia, w którym przedłożymy pracodawcy takowy dokument.

Należy także pamiętać, że badanie w celu wydania zaświadczenia o konieczności skróconego czasu pracy nie jest tożsame z badaniami wstępnymi, okresowymi czy kontrolnymi.

[Tekst ustawy z dnia 29 października 2010r. o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw](#) .